

gune, bonique ciutat, am catedral d'antique architecture, am palau municipal i 'l teatre de Viane. Llurs carrers anomenats de la Carrere, y camí dels cotxes, com també la plasse, son dignes de figurar entre les primeres de les ciutats mes modernes d'Europe.

Desde aqueste ciutat á n' el poble de Tacoronte, 'l camí segueix voreijant la montanye de la Guerre á fi de la cual i á la drete 's trove l' oasis anomenat 'l Saural i 'l poble de la Victorie y entre mitj de la plane del Bufador i la montanye de l' Esperance ahont comense 'l terrible barranca-fondo i en lo qual está situat en llur cim lo poble de Santa Ursule.

Després d'atrasessar les famoses cingleres de la montanye Corbon, entrarem en la rique i féstil planure de La Font les Negres, ahont 's cull amb abundancia 'l café, blat de moro, plátano, raims, 'l mango i la guayave.

A llur extrém 's trove 'l camí que puje al cim del Tijaique, baixant després fins á la planure sorrose de les Cañadas, en quin centre aixequés lo curiosissim pic, qual nom done á n' aquest article, que com gigantesque mole destaque llur blanque cabellere per sobre la cordillere de Güimar, aparesquent com ' etern en emic del blau firmament.

Lo mont Nivarie, Teide ó be de Tenerife, té 13.343 peus sobre 'l nivell del mar. Llur cim trovas continuament cobert per une blanquissime capa de neu i en llurs entranyes genuines, lo terrible volcá que fá uns cens i tans anys, obri centvintiquatre boques, las que llensaren durant molt temps, ardente escume.

A llurs costats contemples immenses grietes i esclètxes fumejantes, tenebrosos precipicis, despenyaders terribles tot lo qual forme un conjunt de fondos, barrancs ahont 'ls exploradors tenen que caminar á sals de cabre i agafarse am las descarnades pedres que apareixen flotans, sens quals medis es impossible arribar al cim. Aquest es pla i desde ell amb unes bones ulleras 's veuhen les restants illes d' aquest archipelac canari.

A llur drete i allá al lluny, com un núvol perdut, 's veu l' pintoresque vile de l' Orotave am llurs llars i costosos carrers rodeijade per la hermoste vall del mateix nom, llurs dilatades plenures, am mil requerots que dirigint-se al mar 's perden en llurs platjes, no sens un murmuri arrobador de llurs cristallines aigues.

A llur esquerre i á grant distancia inmens masses de pics agrestes á quin fi i com blanc colomet, 's distingeix La Matanse poble petit i célebre, per ser ahont foren derrotades dins llur terme les tropes manades per l' intrépit conqueridor Bethencourt, 'l qual tiugué

de tornarse embarcar apresuradament per ser molts numerosos 'ls *guaches* (1) que 'l perseguíen.

II

La volte del cel s' havié transformat per complert.

Inmensos nuvols corrien á empentes del fort vent de 'l Sur que 'ls empenyie. Lo sol havié des-parescut en l' horitsó. Lo crépuscol s' extenie: havié arribat la nit: pro quina nit! Dos roures cruixien al buf del vent i llurs fulles entre-lligades mes amb altres 's defensaven del huracá llur mortal enemic. ¡Trevall inútil! Une á une anavent caiguent, teixint tupidie alfombre.

La tempeste anave creixent. Lo cel s' obri am catarates tinguent que soplojar-nos amb une de les moltes esquèrdes ó coves que allí existeixen. Ere de forme ovalade i petite. Quan entrarem mes endins per esguardarnos del vent poguerem contempler llargues galeries subterràneas i forats profonds per ahont sortie un aire calent i malsá, al mateix temps en altres forats que donaven per la part de fore, penetraven les aus nocturnes. Al penetrar nosaltres per aquestes galeries fugien espantades llensant llurs estridents crits que repercutien per aquelles concavitats.

Estenguerem á terre nostres mantes de viatge i 'ns recotsarem, comensant á fumar alguns cigarrillos per esperar á que passés la pluje á fi d' empendrer altre volte, nostre camí ó excursió.

Amb aqueste posició esperarem quatre hores en que la pluje queie á barralons, seguida de llampecs i de forts trons que retumbaven per l' espai am ferestec burgit, i per lo etern cridar de 'ls llops famolencs, que tot plegat feie sentir un rumor estrany i tetrich per entre les conques d' aquelles roques.

Tot d' un colp cambiá 'l vent per un fort nord. 'Ls nuvols comensaren á desferse i á correr com ombres envers al sur.

La nit ere fosque i cálide. Havié acabat de plourer. Sols senties de tant en tant algún que altre tro.

La tempeste havié passat per complert. La volta del cel anave cubrintse de estrelles. Sols quedave lo fantástic rumor del aigue que seguint llur maléfique obre corrie destruint tot lo que á llur pas trovave.

'Ns aixecarem i abrigant-nos be per l' humitat, continuarem nostra excursió, la que anave encaminade, segons 'm digué 'l quie,

(1) Nom de 'ls primitius abitans de l' ille.